

Comparison of the Serum Level of β -hCG, Calcium, Phosphorus and Alkaline Phosphatase Activity between Ovarian Cancer Patients and Healthy Individuals

Bakrani Balani M.¹ MSc, Shahnipour K.* PhD, Mehrzad V.² PhD

*Biochemistry Department, Biological Sciences Faculty, Falavarjan Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

¹Biochemistry Department, Biological Sciences Faculty, Fars Science & Research Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

²Internal Medicine Department, Medicine Faculty, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Abstract

Aims: Ovarian cancer is the most common lethal malignancy female reproduction system which is diagnosed in advanced stages in the majority of cases. The main purpose of this study was to compare serum level of β -hCG tumor markers, calcium, phosphorus and alkaline phosphatase enzyme activity in healthy subjects and patients with ovarian cancer and to investigate the possibility of using these factors as markers of ovarian cancer.

Materials & Methods: This case-control study was carried out on people referring to Seyedoshohada Hospital in Isfahan and 44 women with ovarian cancer and 44 healthy women were studied from February 2012 to April 2012. β -hCG tumor marker was measured using ELISA method and serum calcium, phosphorus and alkaline phosphatase enzyme activity was measured by the photometric method. Independent T-test was used to compare studied indices between two groups.

Findings: A significant difference was observed only between β -hCG mean of patient group (2.96 ± 1.30 units per liter) and healthy group (2.27 ± 1.17 units per liter) ($p=0.014$). The mean concentration of calcium, phosphorus and alkaline phosphatase activity were not significant between patients and healthy groups ($p>0.05$).

Conclusion: β -hCG serum level in ovarian cancer patients undergoing chemotherapy or radiotherapy is more than healthy subjects. Also, serum level of calcium, phosphorus and alkaline phosphatase enzyme activity in ovarian cancer patients under therapy is not associated with the disease status.

Keywords

Ovary (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68010053>);

β -hCG (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68018997>);

Calcium (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68002118>);

Phosphorus (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68010758>)

* Corresponding Author

Tel: +9831137653258

Fax: +9831137432601

Address: No. 21, Parsian Building, Shahid Kouhanjani Alley, Khayam Street, Isfahan, Iran

shahanipur_k@yahoo.com

Received: February 22, 2014

Accepted: July 23, 2014

ePublished: September 23, 2014

مقایسه سطح سرمی β -hCG، کلسیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز بین بیماران مبتلا به سرطان تخدمان و افراد سالم

مهناز بکرانی بالانی **MSc**

گروه بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، واحد علوم تحقیقات فارس، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

کهفین شاهانی پور ***PhD**

گروه بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، واحد فلاورجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

ولی... مهرزاد **PhD**

گروه بیماری‌های داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

اهداف: سرطان تخدمان شایع‌ترین بدخیمی کشنده دستگاه تناسلی زنان است که در اکثریت موارد در مراحل پیشرفته تشخیص داده می‌شود. هدف اصلی از این مطالعه مقایسه سطح سرمی نشانگرهای توموری β -hCG، کلسیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن‌فسفاتاز در افراد سالم و مبتلا به سرطان تخدمان و بررسی امکان استفاده از فاکتورهای فوق به عنوان مارکر سرطان تخدمان بود.

مواد و روش‌ها: مطالعه مورد-شاهدی حاضر در مراجعه‌کنندگان به بیمارستان سیدالشهدا^(۱) اصفهان انجام شد و ۴۴ زن مبتلا به سرطان تخدمان و ۴۴ زن سالم از بهمن ماه سال ۱۳۹۱ تا آخر اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۲ مورد مطالعه قرار گرفتند. نشانگر تومور β -hCG به روش الیزا و میزان کلسیم و فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن‌فسفاتاز به روش فتومتربک اندازه‌گیری شد. برای مقایسه شاخص‌های مورد بررسی بین دو گروه از آزمون T مستقل استفاده شد.

یافته‌ها: تنها اختلاف معنی‌دار بین میانگین غلظت β -hCG گروه بیمار ($2/۹۶\pm 1/۳۰$ واحد لیتر) و گروه سالم ($2/۲۷\pm 1/۱۷$ واحد لیتر) مشاهده شد ($p=0.014$). اختلاف میانگین غلظت کلسیم، فسفر و فعالیت آلکالن‌فسفاتاز بین گروه بیمار و گروه سالم معنی‌دار نبود ($p>0.05$).

نتیجه‌گیری: سطح سرمی β -hCG در بیماران مبتلا به سرطان تخدمان تحت شبیه‌درمانی یا پرتو درمانی یا بیشتر از افراد سالم است. همچنین سطح سرمی کلسیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن‌فسفاتاز در افراد مبتلا به سرطان تخدمان تحت درمان ارتباطی با وضعیت بیماری ندارد.

کلیدواژه‌ها: تخدمان، گندوتروپین جفتی انسانی، کلسیم، فسفر

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۰۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۵/۰۱

*نویسنده مسئول: shahanipur_k@yahoo.com

مقدمه

تومورها و سرطان نتیجه تقصیم سلولی کنترل نشده هستند. به طور طبیعی، تقصیم سلولی توسط خانواده‌ای از فاکتورهای رشد خارج

مقایسه سطح سرمی β -hCG، کلسیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز بین بیماران مبتلا به سرطان تخدمان و افراد سالم ۱۴۷

هدف اصلی از این مطالعه مقایسه سطح سرمی نشانگرهای توموری β -hCG، کلسیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز در افراد سالم و مبتلا به سرطان تخدمان و بررسی امکان استفاده از فاکتورهای فوق به عنوان مارکر سرطان تخدمان بود.

مواد و روش‌ها

مطالعه مورد- شاهدی حاضر در مراجعه‌کنندگان به بیمارستان سیدالشهدا^(۱) اصفهان انجام شد و افراد مبتلا به سرطان تخدمان که قبلاً تحت عمل جراحی تخدمان قرار گرفته و در زمان مطالعه تحت شیمی‌درمانی یا پرتودرمانی قرار داشتند و از طرف پزشکان معالج از بهمن ماه سال ۱۳۹۱ تا آخر اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۲ به این مرکز درمانی معرفی شده بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. مصرف کنندگان دخانیات و افراد مبتلا به سایر بیماری‌ها به مطالعه وارد نشدند. حداقل حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران 44 نفر برای هر گروه تخمین زده شد. افراد گروه سالم از میان افراد داوطلبی انتخاب شدند که در بررسی‌های به عمل آمده از نظر سن، سابقه مصرف سیگار و سابقه سرطان تخدمان در بستگان درجه اول با افراد گروه بیمار همگن بودند.

پس از اخذ رضایت از افراد مورد مطالعه، نمونه‌های خون به روش استاندارد نمونه‌گیری وریدی و با سرنگ‌های یکبار مصرف پس از ۸ ساعت ناشتاپی به میزان ۵ میلی‌لیتر گرفته شد. سرم نمونه‌ها پس از سانتریفیوژ در لوله‌های جداگانه تا زمان بررسی‌های بیوشیمیابی در دمای 4°C -70°C نگهداری شدند. نشانگر تومور β -hCG با استفاده از کیت به روش الایزا (پیشتابزطب؛ ایران)، میزان کلسیم و فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز با استفاده از کیت به روش فوتومتریک (درمان کاو؛ ایران) و میزان فسفر نیز با استفاده از کیت به روش فوتومتریک (پارس آزمون؛ ایران) اندازه‌گیری شد.

پس از ورود داده‌ها به نرمافزار آماری SPSS ۱۷، با توجه به طبیعی بودن توزیع داده‌ها براساس آزمون کولموگروف- اسمیرنوف، برای مقایسه شاخص‌های مورد بررسی بین دو گروه از آزمون T مستقل استفاده شد.

یافته‌ها

میانگین سن افراد مورد مطالعه در گروه بیمار $۱۵/۲ \pm ۱/۵$ (محدوده سنی $۸۷-۲۳$ سال) و در گروه سالم $۱۵/۶ \pm ۱/۴$ (محدوده سنی $۸۷-۲۳$ سال) بود.

تنها اختلاف معنی‌دار بین میانگین غلظت β -hCG گروه بیمار ($۱/۳۰ \pm ۱/۹۶$) و گروه سالم ($۱/۱۷ \pm ۱/۲۷$) مشاهده شد ($p=0.014$). اختلاف میانگین ($p=0.063$) غلظت کلسیم بین گروه بیمار ($۰/۵۴ \pm ۰/۹۲$) و گروه سالم ($۰/۵۳ \pm ۰/۷۱$) میلی‌گرم‌بردسی‌لیتر)، همچنین اختلاف میانگین

زیستی پیش‌آگهی در سرطان‌های مختلف مثل تخدمان، پروستات، پانکراس و غیره ارزیابی شده است. با کریستالوگرافی hCG متوفی ساختاری گره سیستین (Cysteine Knot) در آن مشخص شده که وجه مشخصه فاکتورهای رشد است و پیشنهاد شده که hCG ترشحی، مثل یک فاکتور رشد عمل کرده، باعث افزایش VEGF که عامل مهمی در آنتیوزنر (رجازی) است، می‌شود [۷].

کلسیم فراوان‌ترین ماده معدنی بدن است. این عنصر حیاتی به طور عمده در استخوان‌ها یافت می‌شود، اما مقادیر کم آن در خارج از استخوان‌ها در واکنش‌های حیاتی دخیل است. برای فعالیت بسیاری از آنزیم‌ها، پاسخ به بسیاری از هورمون‌ها و انعقاد خون ضروری است و همچنین نقش مهمی در انتقال عضلانی و انتقال پیام عصبی در سیناپس‌ها بر عهده دارد. کلسیم خون به ۳ فرم کلی یونیزه و آزاد (50% کل کلسیم پلاسمای پلاسمای پلاسمایی (40% کل کلسیم پلاسمای پلاسمای پلاسمایی) یافت می‌شود. فرم سیترات و فسفات (10% کل کلسیم پلاسمای پلاسمای پلاسمایی) یونیزه کلسیم خون در کنترل عوامل هورمونی و ایجاد عالیم بالینی دخیل است و از طریق کلیه دفع می‌شود، هر چند که این ۳ فرم در پلاسمای پلاسمایی با یکدیگر در حال تعادل هستند. کاهش پروتئین‌های پلاسمایی اگرچه موجب کاهش کلسیم تام می‌شود لیکن با توجه به ثابت‌ماندن غلظت فرم یونیزه در این حالت عالیم کمبود کلسیم ظاهر نمی‌شود [۱]. فسفات یکی از اجزای اساسی تمامی بافت‌های بدن است و تقریباً در تمامی واکنش‌های متابولیک شرکت می‌نماید. در افراد طبیعی 85% فسفات بدن در عضلات و 15% آن در دیگر بافت‌ها جای گرفته و تنها 1% فسفات کل بدن در فضای خارج سلولی است. یون فسفات علاوه بر نقش‌های متابولیک خود، نقش ساختمانی مهمی در اسیدهای نوکلئیک و سفولیپیدها نیز ایفا می‌نماید. متابولیسم فسفات به متابولیسم کلسیم واپسی است و تعادل آن عموماً توسط هورمون‌های تنظیم کننده کلسیم خون کنترل می‌شود [۱]. آلکالن فسفاتاز از آنزیم‌های هیدرولاز است که استرهاي آلي اسيدسفيريك را در pH قليابي (۹-۱۰/۵) هيدروليزي می‌کند و فسفات را آزاد می‌نماید. آلکالن فسفاتاز آنزيم غشای سلولی است و در بسیاری از بافت‌های بدن یافت می‌شود اما در روده، استخوان، کبد، کلیه و جفت زیاد و در کبد و استخوان از همه بیشتر است. آلکالن فسفاتاز، ۸ ايزواآنزيم دارد که در 3 گروه ايزواآنزيم‌های روده‌ای، جفتی و غيرجفتی جای می‌گيرند. ايزواآنزيم‌های غيرجفتی می‌توانند کبدی، ریوی، استخوانی، طحالی، غیرطبیعی (آتی‌پیک یا توموری) یا ریگان (Regan) باشد که در زمان جنینی تولید می‌شود و بعد از تولد افزایش آن در سرم می‌تواند حاکی از سرطان باشد. تعیین فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز حساس‌ترین آزمون برای بررسی متاستاز تومور به کبد است [۸].

مبلا به سرطان تخدمان ممکن است نشانگری برای سرطان تخدمان باشد، ولی این یافته‌ها نیاز به تایید تحقیقات دیگران نیز دارد [۱۷].

بررسی سطح سرمی CA125، CEA، پلیپتید بافتی و فعالیت آکالانفسفاتاز جفت در ۲۹۵ زن مبتلا به توده‌های تخدمان نشان می‌دهد که فعالیت آکالانفسفاتاز جفت در ۴۶٪ بیماران مبتلا به سرطان تخدمان افزایش می‌یابد. همچنین برای تشخیص بدخیمی‌های تخدمان استفاده از ترکیب CA125 و CEA به عنوان نشانگر موثرer است [۱۸]. هر زمان که آکالانفسفاتاز سرم به دلایل نامعلومی بالا می‌رود، برای تشخیص سرطان تخدمان باید از آزمون‌های دیگری از جمله CA125، سونوگرافی ترانسواژنیال و حتی لاپاراسکوپی استفاده شود [۱۹]. نتایج مطالعه حاضر در خصوص عدم وجود اختلاف بین میزان کلسمیم، فسفر و فعالیت آنژیم آکالانفسفاتاز سرم در افراد سالم و سرطانی با نتایج محققان دیگر همخوانی ندارد.

به داشن پژوهان پیشنهاد می‌شود که با توجه به رشته تخصصی خود و براساس امکانات پژوهشی موجود، به بررسی دقیق‌تر و گستردگرتر نشانگر تومورهای انواع سرطان و بهخصوص سرطان تخدمان در جمعیت‌های مختلف ایران بپردازند. همچنین ریسک‌فاکتورها و نشانگر تومورهای متعدد را با استفاده از تکنیک‌های جدید آزمایشگاهی مورد بررسی قرار داده و رابطه آنها را با سرطان تخدمان با حجم نمونه بیشتری مورد ارزیابی قرار دهند. از طرف دیگر به نظر می‌رسد که برای رسیدن به یک برنامه درمانی موثر، به تحقیقات مستقل و منظمی که به صورت گسترشده برای بررسی تاثیر داروها و روش‌های درمانی که در منطقه جغرافیایی مورد نظر موثر باشد نیاز است. لذا به نظر می‌رسد، تحقیقات در این زمینه در جمعیت‌های بومی ضروری بوده و تا حد زیادی می‌تواند مفید واقع شود. بنابراین پیشنهاد می‌شود که زنان با سابقه پرخطر به صورت دوره‌ای برای بررسی این فاکتورها به مراکز آزمایشگاهی مراجعه کرده و در صورت تغییر این فاکتورها به بررسی دقیق‌تر بیماری بپردازند.

نتیجه‌گیری

سطح سرمی β -hCG در بیماران مبتلا به سرطان تخدمان تحت شیمی‌درمانی یا پرتودرمانی بیشتر از افراد سالم است. همچنین سطح سرمی کلسمیم، فسفر و فعالیت آنژیم آکالانفسفاتاز در افراد مبتلا به سرطان تخدمان تحت درمان ارتباطی با وضعیت بیماری ندارد.

تشکر و قدردانی: از ریاست و کارکنان بیمارستان سیدالشهدا^(۱) اصفهان که نهایت همکاری را در اجرای این پژوهش داشتند کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید. همچنین از بیماران محترم که در این پژوهش شرکت کردند، سپاسگزاری می‌شود.

(p=۰/۸۱)	غلظت فسفر	بین گروه	بیمار
(۸۵±۳/۵۱)	و	گروه سالم	
(۵۵/۵۵)	و اختلاف میانگین فعالیت آکالانفسفاتاز	(p=۰/۲۳)	بیمار
(۶۱/۴۶ واحدهای لیتر)	بین گروه	بیمار	
(۴۸/۳۰±۳۷ واحدهای لیتر)	و	گروه سالم	
(۴۸/۳۰±۳۷) معنی دار نبود.			

بحث

بررسی حاضر که در ۴۴ بیمار مبتلا به سرطان تخدمان که تحت شیمی‌درمانی بودند و ۴۴ فرد سالم انجام شد، نشان داد که β -hCG افراد مبتلا به سرطان تخدمان بیشتر از افراد سالم است و با توجه به گزارشاتی که توسط پژوهشگران ارایه شده و نتایج بهدست آمده از این پژوهش، سطح سرمی β -hCG بیماران مبتلا به سرطان تخدمان تحت شیمی‌درمانی یا پرتودرمانی با وضعیت بیماری آنها ارتباط دارد و در تومورهای سولولی زایا بالا می‌رود. گیرنده‌های گنادوتروپین در اپیتلیوم سطحی تخدمان و در حدود نیمی از کارسینومهای تخدمان بیان می‌شود و گنادوتروپین‌ها نقش مهمی در توسعه و پیشرفت سرطان تخدمان دارند [۹]. مطالعات انجام شده توسط محققین نشان می‌دهد که آنتی‌بادی‌های مونوکلونال ضد hCG می‌توانند در تیمار هدفمند سرطان استفاده شوند، چون سولولهای سرطانی، زن hCG را بیان می‌کنند [۶].

نتایج مطالعه‌ای نشان می‌دهد که میزان hCG سرم در ۲۶/۷٪ بیماران خوش‌خیم و حدود ۶۷٪ بیماران مبتلا به توده‌های بدخیم تخدمان بالا می‌رود و سطح سرمی hCG در بیماران مبتلا به تومورهای خوش‌خیم و بدخیم تخدمان متفاوت است [۱۰]. زیرا واحد بتای هورمون hCG در بیشتر سرطان‌های اندام زایشی زنان تولید می‌شود و موجب افزایش رشد و تهاجم سولولهای سرطانی می‌شود و به عنوان پیش‌آگهی ضعیف قابل توجه است [۱۱]. استفاده از β -hCG به عنوان نشانگر تومور در سرطان تخدمان فقط در مراحل پیشرفته بیماری (مرحله III و IV) قابل توجیه است [۱۲] و به عبارت دیگر، β -hCG نشانگر تومور مارکر برای تومورهای سولولهای زایی است [۱۳، ۱۴]. تمام نتایج فوق به نحوی تاییدکننده نتایج مطالعه حاضر است.

حفظ میزان کلسمیم خون در محدوده طبیعی ۱۱-۱۱/۵ میلی‌گرم‌بردسی لیتر) برای ادامه حیات ضروری است. لذا مکانیسم‌های مختلف هورمونی (از جمله هورمون پاراتورمون و ویتامین D فعال) غلظت کلسمیم پلاسمما را به قیمت نایابی منابع استخوانی در محدوده طبیعی حفظ می‌نمایند [۱]. بررسی میزان کلسمیم سرم در بیماران مبتلا به سرطان تخدمان نشان می‌دهد که احتمالاً سطح بالای کلسمیم سرم نشانگر ابتلا به سرطان تخدمان است [۱۵]. کلسمیم و ویتامین D به طور مستقل از هم در کاهش خطر ابتلا به سرطان تخدمان موثرند [۱۶]. افزایش کلسمیم بیماران دوره ۲۰، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۳

- مقایسه سطح سرمی β -hCG، کلسمیم، فسفر و فعالیت آنزیم آلکالن فسفاتاز بین بیماران مبتلا به سرطان تخمدان و افراد سالم ۱۴۹
- تاییدیه اخلاقی: موردی توسط نویسنده‌گان گزارش نشده است.
- تعارض منافع: موردی توسط نویسنده‌گان گزارش نشده است.
- منابع مالی: به صورت شخصی تامین شد.
- منابع**
- 1- Nelson DL, Cox MM. Lehninger Principles of Biochemistry. 6th ed. New York, W.H. Freeman; 2012.
 - 2- Kyselova Z, Mechref Y, Kang P, Goetz JA, Dobrolecki LE, Sledge GW, et al. Breast cancer diagnosis and prognosis through quantitative measurements of serum glycan profiles. *Clin Chem*. 2008;54(7):1166-75.
 - 3- Vaseie M, Matin S, Alavi SMH. The evaluation of ovarian cancer symptoms and riskfactors in patients of Hazrat-e-Rasool and Shahid Akbarabadi Hospitals. *J Army Uni Med Sci*. 2010;8(2):112-7.
 - 4- Noori Dalooi MR, Rashvand Z. Molecular genetics and gene therapy in ovarian cancer. *Horizon Med Sci* 2010;16(3):5-19. [Persian]
 - 5- Bast RC, Kufe DW, Pollock RE, Weichselbaum RR, Holland JF, Frei E. (Editors). *Holland-Frei Cancer Medicine*. 5th ed. Hamilton (ON): BC Decker; 2000.
 - 6- Fathi M, Mirshahi M, Garaati M. Valuation of monoclonal antibodies against HCG, on cancer cell. *Tehran Uni Med J*. 2011;69(9):523-8.
 - 7- Gawronska B, Leuschner C, Enright FM, Hansel W. Effects of a lytic peptide conjugated to beta HCG on ovarian cancer: studies in vitro and in vivo. *Gynecol Oncol*. 2002;85(1):45-52.
 - 8- Maleknia N. *Harper's Biochemistry*; Leninger and Devlin. Tehran: Mer; 2003.
 - 9- Mohammadian H. *Biochemistry*. Tehran: Tehran University Publications and Printing; 1999.
 - 10- Konishi I, Kuroda H, Mandai M. Review: Gonadotropins and development of ovarian cancer. *Oncology*. 1999; 57 (Suppl 2):45-8.